

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Król-Szymielewicz

Protokolant: Magdalena Świtalska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 lutego 2018 r. we W.

z powództwa (...) Sp. z o.o. w W.

przeciwko M. B.

o odszkodowanie z tytułu odpowiedzialności materialnej pracownika

I. oddala powództwo;

II. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanej kwotę 1350 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. w dniu 29.04.2017r. wniosła do tut. Sądu Rejonowego pozew przeciwko M. B. o zapłatę kwoty 8.333,25 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem odszkodowania z racji odpowiedzialności materialnej pozwanej jako pracownika za szkodę wyrządzoną stronie powodowej z winy umyślnej. Nadto strona powodowa wniosła o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu roszczeń pozwu strona powodowa wskazała, iż pozwana była u niej zatrudniona na stanowisku inspektora nadzoru w okresie od dnia 01.01.2013r. do dnia 30.04.2016r. Jednocześnie pozwaną łączyła umowa zlecenia ze spółką (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K..

Spółki: (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o. od 2012 roku są powiązane umową o współpracy i od 2013 roku realizowały wspólnie kontrakt dotyczący świadczenia usług porządkowych na obiekcie firmy (...) S.A. we W. przy ul. (...).

Strona powodowa wskazała, iż z dniem 30.04.2016r. (...) Sp. z o.o. i (...) S.A. rozwiązały umowę o świadczenie usług porządkowych za porozumieniem stron. Powodowa Spółka zarzuciła, że całkowitą odpowiedzialność za to ponosiła pozwana M. B. jako pracownik strony powodowej zatrudniony na stanowisku inspektora, odpowiedzialny za realizację zakresu obowiązków określonych umową z (...) S.A.

W dalszej kolejności strona powodowa podniosła, iż (...) S.A. w dniu 06.06.2016r. złożyła stronie powodowej oświadczenie o naliczeniu kary umownej za niewłaściwe wykonanie umowy na świadczenie usługi porządkowej w kwietniu 2016r. w wysokości 3.413,25 zł. Następnie pismem z dnia 07.06.2016r. (...) S.A. złożyła (...) Sp. z o.o. oświadczenie o potrąceniu należnej (...) S.A. kary umownej z wierzytelnością (...) Sp. z o.o. wobec (...) S.A. z tytułu zapłaty za usługi porządkowe wykonane w kwietniu 2016r. w kwocie 28.097,15 zł.

Tym samym (...) S.A. wskazała, że należna (...) Sp. z o.o. kwota za usługi porządkowe wykonane w kwietniu 2016r. wynosi 24.683,90 zł.

Strona powodowa zarzuciła w pozwie, iż to pozwana M. B. powinna uiścić na rzecz powodowej Spółki karę umowną w kwocie 3.413,25 zł, którą na stronę powodową nałożył kontrahent (...) S.A. za niewłaściwe wykonanie usługi porządkowej w kwietniu 2016r.

Ponadto strona powodowa wskazała, że pozwana w dniu 15.04.2016r. wypowiedziała łączącą strony umowę o pracę ze skutkiem na koniec kwietnia 2016r. i od 15.04.2016r. udała się na urlop wypoczynkowy. Jednocześnie w dniu wypowiedzenia umowy o pracę pozwana zleciła wykonanie usługi mycia okien nieotwieralnych metodą alpinistyczną na obiekcie (...) S.A., a do czego pozwana nie była uprawniona. Nadto była to usługa niecelowa, gdyż miesiąc wcześniej okna te były już myte. Za wykonaną usługę mycia okien wykonawca wystawił stronie powodowej fakturę VAT na kwotę 4.920 zł brutto.

Mając na uwadze powyższe strona powodowa wniosła o zasądzenie od pozwanej łącznej sumy 8.333,25 zł, na którą składały się w/w kwoty: 3.413,25 zł tytułem kary umownej, którą na stronę powodową nałożył kontrahent (...) S.A. za niewłaściwe wykonanie usługi porządkowej w kwietniu 2016r. oraz kwota 4.920 zł wynikająca z faktury VAT za mycie okien metodą alpinistyczną na obiekcie (...) S.A. w kwietniu 2016r.

Po przesłuchaniu wszystkich świadków na rozprawie w dniu 14.12.2017r., strona powodowa pismem z dnia 04.01.2018r. (k.89) cofnęła pozew w niniejszej sprawie, jednakże nie zrzekając się dochodzonych od pozwanej roszczeń.

W tej sytuacji, pozwana pismem z dnia 31.01.2018r. (k.94) oświadczyła, że nie wyraża zgody na cofnięcie pozwu bez zrzeczenia się roszczenia przez stronę powodową.

Pozwana M. B. w odpowiedzi na pozew (k.51-57) wniosła o oddalenie powództwa w całości jako bezzasadnego oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Pozwana podkreśliła, iż swoje obowiązki wynikające z umowy o pracę, a także i z umowy zlecenia łączącej ją z (...) Sp. z o.o., wykonywała sumiennie i z należytą starannością. Wyjaśniła, iż po złożeniu wypowiedzenia umowy o pracę udała się na uzgodniony urlop wypoczynkowy, a w czasie jej nieobecności w pracy zastępowała ją I. K.. I. K. została wybrana na zastępcę powódki przez dyrekcję powodowej Spółki i pozwana w sposób prawidłowy wdrożyła ją w obowiązki, przed udaniem się na urlop wypoczynkowy. Zarzut braku prawidłowego nadzoru nad właściwym wykonywaniem usługi sprzątanina na obiekcie (...) S.A. dotyczy okresu, kiedy pozwana przebywała na urlopie wypoczynkowym, a jej obowiązki zostały przekazane I. K.. Dlatego zdaniem pozwanej, w żaden sposób nie doprowadziła ona do sytuacji, z powodu której spółka (...) S.A. naliczyła karę umowną stronie powodowej.

Ponadto pozwana zarzuciła, iż to nie ona zlecała mycie okien na obiekcie (...) S.A. i nie ona dokonywała wyboru firmy, która usługę tę wykonała i wystawiła za jej wykonanie fakturę VAT. Pozwana podniosła, że nie była również osobą odpowiedzialną za odbiór i rozliczenie prac polegających na umyciu okien metodą alpinistyczną.

Z powyższych przyczyn pozwana wniosła o oddalenie powództwa jako całkowicie bezzasadnego.

W trakcie swych zeznań pozwana wskazała, iż jej zdaniem pozew strony powodowej w niniejszej sprawie jest następstwem tego, że wcześniej pozwana wystąpiła wobec spółki (...) Sp. z o.o. przed Sądem Cywilnym z pozwem o zapłatę zaległego wynagrodzenia z umowy zlecenia za miesiąc kwiecień 2016r. i Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu VII Wydział Cywilny wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w dniu 05.07.2016r., sygn. akt VII Nc 6064/16, w którym nakazał stronie pozwanej (...) Sp. z o.o., aby zapłaciła ona powódce łączną kwotę 4.268 zł wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami postępowania (k.18).

W oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strona powodowa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zajmuje się świadczeniem usług porządkowych w budynkach i na obiektach przemysłowych.

Dowód: - odpis z KRS: k.11-17.

Pozwana M. B. była zatrudniona u strony powodowej w okresie od dnia 01.01.2013r. do dnia 30.04.2016r., w pełnym wymiarze czasu pracy, początkowo na podstawie umowy o pracę na okres próbny, a od dnia 01.04.2013r. na podstawie umowy o pracę na czas określony, mającej obowiązywać do dnia 31.03.2018r., na stanowisku inspektora nadzoru.

Miesięczne wynagrodzenie pozwanej wynosiło 1.850 zł brutto.

Do obowiązków pozwanej, zgodnie z jej pisemnym zakresem obowiązków znajdującym się w aktach osobowych należało m.in.: bezpośredni nadzór nad jakością wykonywanej pracy na podległych obiektach, zamawianie środków chemicznych i higienicznych, dbanie o należyty wygląd podległych pracowników, współpraca z administratorami podległych obiektów, sporządzanie zestawienia wynagrodzeń dla podległych pracowników i prowadzenie ich ewidencji czasu pracy, wprowadzanie w zakres obowiązków nowych pracowników.

Dowód: - akta osobowe pozwanej, a w nich świadectwo pracy pozwanej, umowy o pracę, pisemny zakres obowiązków pozwanej;

- zaświadczenie o zarobkach pozwanej: k.19.

Od 2012 roku strona powodowa (...) Sp. z o.o. jest powiązana umową o wzajemnej współpracy ze spółką (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K..

W dniu 30.11.2013r. powodowa Spółka (...) Sp. z o.o. zawarła umowę na wykonywanie usług porządkowych na obiekcie (...) S.A. położonym we W. przy ul. (...).

Obie spółki, tj. (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o. współpracowały przy realizacji kontraktu świadczenia usług porządkowych na obiekcie firmy (...) S.A. we W..

Pozwaną M. B. oprócz umowy o pracę ze Spółką (...) Sp. z o.o., od dnia 02.01.2013r. łączyła także umowa zlecenia ze spółką (...) Sp. z o.o. Większość pracowników wykonujących swoje obowiązki na obiekcie (...) S.A. miało zawarte umowy zlecenia lub o pracę z (...) Sp. z o.o. i umowy zlecenia z (...) Sp. z o.o. Nadrzędnym przełożonym pracowników i zleceniobiorców zarówno w (...) Sp. z o.o. jak i w (...) Sp. z o.o. był dyrektor organizacyjny A. C..

Ponieważ dotychczasowy inspektor nadzoru (inaczej: koordynator prac porządkowych) wykonujący swoje obowiązki na obiekcie (...) S.A. z ramienia (...) Sp. z o.o., nie radził sobie z pracą, powódka M. B. jako bardzo dobry pracownik została skierowana przez stronę powodową do wykonywania obowiązków inspektora nadzoru na tym obiekcie w lutym 2014 roku. Pozwana została skierowana do pracy na obiekt (...) S.A. aby ratować kontrakt Spółki (...) Sp. z o.o. z (...) S.A. Pozwana zajęła się tym obiektem i bardzo dobrze i rzetelnie wywiązywała się ze swoich obowiązków pracowniczych.

W okresie od sierpnia 2015r. do ok. 16 lutego 2016r. bezpośrednim przełożonym powódki w Spółce (...) Sp. z o.o. był kierownik regionu M. S. (1). Natomiast przełożonym powódki wyższym rangą był dyrektor operacyjny A. C..

Często zdarzało się, iż strona powodowa opóźniała się z wypłacaniem pracownikom wynagrodzenia za pracę. Ponadto, kiedy jakiś pracownik oznajmiał pracodawcy zamiar odejścia z pracy, dyrektor A. C. wstrzymywał wypłatę wynagrodzenia za ostatni miesiąc pracy takiego pracownika. Wynagrodzenia za ostatni miesiąc pracy nie otrzymała np. pracownik I. K., która sama zrezygnowała z pracy u strony powodowej.

Spółka (...) Sp. z o.o. zalegała także z uiszczaniem opłat za środki higieny i środki czystości kupowane do obiektów, których sprzątnięciem się zajmowała. W efekcie dostawcy tych środków często wstrzymywali dostawę towaru dla A. Sp. z o.o.

Z uiszczaniem należności (...) Sp. z o.o. opóźniała się także na rzecz wykonawcy usług mycia okien nieotwieralnych metodą alpinistyczną, M. S. (2).

Dyrektor A. C. zaczął mówić pracownikom, że to pozwana nieprawidłowo nalicza wynagrodzenia pracownikom i stąd są opóźnienia w płatnościach i nieprawidłowości w wysokości wypłacanego pracownikom wynagrodzenia, a co było nieprawdą. Ponieważ pracownicy skierowali swoje skargi do kontrahenta - (...) S.A., doszło do takiej sytuacji, że pracownicy (...) S.A. telefonicznie kontaktowali się z dyrekcją (...) Sp. z o.o. monitorując o wypłaty wynagrodzeń dla pracowników (...) Sp. z o.o.

Z uwagi na podejście strony powodowej do zatrudniania pracowników, zwłaszcza z powodu nieterminowego wypłacania pracownikom wynagrodzenia i w zaniżonych kwotach, pozwana M. B. zdecydowała się wypowiedzieć umowę o pracę stronie powodowej w dniu 15.04.2016r. z zachowaniem 2-tygodniowego okresu wypowiedzenia, który upłynął z dniem 30.04.2016r.

Począwszy od dnia 15.04.2016r. pozwana udała się na urlop wypoczynkowy. Dyrekcja strony powodowej jako osobę, która będzie zastępowała pozwaną na obiekcie (...) S.A., wskazała pracownika I. K.. Przed udaniem się na urlop wypoczynkowy pozwana M. B. zapoznała I. K. z zakresem obowiązków na obiekcie U., przedstawiła jej kontrahenta, pracowników i przekazała obiekt I. K. pod opiekę, a dopiero potem udała się na urlop.

Po udaniu się na urlop przez pozwaną, dyrektor A. C. zablokował pracownikom wypłatę wynagrodzeń za marzec 2016r. Wynagrodzenia te miały być wypłacone w dniu 22 kwietnia 2016r. Dyrektor C. uwarunkował wypłatę należnych pracownikom wynagrodzeń wyrażeniem przez nich zgody na zamianę przez nich umów zlecenia na umowy o dzieło. Dyrektor C. polecił I. K., aby powiedziała pracownikom, że jeśli nie wyrażą na to zgody, to w kwietniu nie otrzymają wynagrodzenia za marzec 2016r. Dlatego po udaniu się przez pozwaną na urlop wypoczynkowy, pracownicy zaczęli opieszałe i niedokładnie wykonywać swoje obowiązki na obiekcie U., bo czuli się oszukiwani przez pracodawcę, a nawet w ogóle zaprzestali przychodzenia do pracy w drugiej połowie kwietnia 2016r. i rezygnowali z pracy u strony powodowej.

Pozwana M. B. nikogo nie namawiała do odchodzenia z pracy u strony powodowej i nie miała żadnego wpływu na terminowość i prawidłowość dokonywanych wypłat wynagrodzeń dla pracowników strony powodowej i ewentualnych zleceniobiorców spółki (...) Sp. z o.o.

Spółka (...) S.A. miała w tym okresie poważne problemy, aby w ogóle skontaktować się z dyrekcją i zarządem powodowej Spółki w sprawie realizacji usług porządkowych na jej obiekcie. (...) S.A. narzekała, że w siedzibie (...) Sp. z o.o. nikt nie odbiera ich telefonów.

Tuż przed udaniem się na urlop wypoczynkowy w dniu 15.04.2016r., pozwana zrobiła zamówienie środków higieny, tj. zamówiła dostawę do (...) S.A.: ręczników papierowych, papieru toaletowego, mydła, worków na śmieci. Jednakże dyrektor A. C. wstrzymał realizację tego zamówienia i po udaniu się przez pozwaną na urlop, w (...) S.A. zabrakło środków higieny osobistej w drugiej połowie kwietnia 2016r. (...) S.A. samo we własnym zakresie zakupiło sobie te środki.

A. C. w e-mailu z dnia 23 czerwca 2016r. skierowanym m.in. do prezesa zarządu powodowej Spółki (...), wyraźnie wskazał, że celowo nie zaakceptował zakupu środków higieny w kwietniu 2016r. dla U. „gdyż wiedział, że i tak nam za to nie zapłacą”.

W konsekwencji powyższego, Spółka (...) S.A. z dniem 30.04.2016r. rozwiązała umowę na świadczenie usług porządkowych łączącą ją ze spółką (...) Sp. z o.o. Zaś w dacie 06.06.2016r. złożyła stronie powodowej pisemne

oświadczenie o naliczeniu kary umownej w kwocie 3.412,25 zł brutto z powodu nieprawidłowej realizacji usług porządkowych w miesiącu kwietniu 2016r., a co polegało m.in. na braku dostawy niezbędnych środków czystości czy sprzątanii pomieszczeń wybiórczo.

Pismem z dnia 07.06.2016r. (...) S.A. złożyła (...) Sp. z o.o. oświadczenie o potrąceniu należnej (...) S.A. kary umownej z wierzytelnością (...) Sp. z o.o. wobec (...) S.A. z tytułu zapłaty za usługi porządkowe wykonane w kwietniu 2016r. w kwocie 28.097,15 zł.

Tym samym (...) S.A. wskazała, że należna (...) Sp. z o.o. kwota za usługi porządkowe wykonane w kwietniu 2016r. wynosi 24.683,90 zł.

Dowód: - wypowiedzenie umowy o pracę przez pozwaną: k.20;

- oświadczenie o naliczeniu kary umownej: k.27;

- pismo (...) S.A. o potrąceniu: k.25-26;

- e-mail A. C. z 23 czerwca 2016r.: k.28;

- zeznania świadków: J. S.: k.80-81, M. S. (1): k.82-83, M. S. (2): k.83-84, I. K.: k.84-85, P. B.: k.85;

- przesłuchanie pozwanej: k.97-99.

Kontrakt na wykonywanie usług porządkowych przez Spółkę (...) Sp. z o.o. na rzecz (...) S.A. zapewniał U. 2-krotne w ciągu roku mycie okien nieotwieralnych metodą alpinistyczną. Kontrahent - czyli (...) S.A. - decydował kiedy ma zostać wykonana usługa mycia okien metodą alpinistyczną. Ponieważ w marcu 2016r. (...) S.A. zażyczyło sobie wykonania usługi mycia okien nieotwieralnych, kierownik działu handlowego J. S. zlecił wykonanie tej usługi podwykonawcy (...) Sp. z o.o., M. S. (2). J. S. zlecił mycie okien pod koniec marca 2016r., tuż przed odejściem przez niego z pracy w spółce (...) Sp. z o.o. (pracował do 30.03.2016r.).

Wyboru firmy (...) dokonano zgodnie z obowiązującą u strony powodowej procedurą, tj.: J. S. uzyskał z rynku 3 oferty podwykonawców i przesłał je do siedziby strony powodowej w W.. Władze powodowej Spółki wybrały firmę (...), jako że oferowała usługi najtańsze. Ponadto M. S. (2) już od kilku lat współpracował ze spółką (...), pomimo, iż przez 7 lat współpracy nigdy nie otrzymał zapłaty za wykonane usługi w terminie.

Pozwana M. B. w ogóle nie uczestniczyła w wyborze podwykonawcy, ani też nie zlecała mycia okien w (...) S.A.

W kwietniu 2016r. firma (...) wykonała usługę mycia okien metodą alpinistyczną na obiekcie (...) S.A. we W.. Za usługę tę wystawiła na rzecz (...) Sp. z o.o. fakturę VAT Nr (...)r., z dnia 04.05.2016r. na kwotę 4.920 zł brutto.

Strona powodowa do dnia dzisiejszego nie zapłaciła M. S. (2) za tę fakturę VAT. Strona powodowa uważa, że należność z tej faktury ma uiścić pozwana.

W 2016 roku w miesiącach styczeń – marzec na obiekcie (...) S.A. we W. nie były myte okna metodą alpinistyczną, aż do kwietnia, kiedy umyła je firma (...).

Dowód: - załącznik nr 2 do umowy o świadczenie usług porządkowych zawartej z (...) S.A.: k.36;

- faktura VAT z dnia 04.05.2016r.: k.37;

- procedura wyboru podwykonawcy: k.34-35;

- zeznania świadków: J. S.: k.80-81, M. S. (1): k.82-83, M. S. (2): k.83-84, I. K.: k.84-85, P. B.: k.85;

- przesłuchanie pozwanej: k.97-99.

Pismem z dnia 07.06.2016r. pozwana zwróciła się do spółki (...) Sp. z o.o. z wezwaniem do zapłaty zaległego wynagrodzenia należnego jej za kwiecień 2016r. na podstawie umowy zlecenia łączącej ją z tą spółką.

Spółka (...) Sp. z o.o. pismem z dnia 01.08.2016r. odmówiła zadośćuczynienia żądaniu pozwanej, zarzucając m.in., że pozwana swoimi działaniami doprowadziła do utraty kontraktu z (...) S.A.

Na skutek pozwu M. B., Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu VII Wydział Cywilny nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym, z dnia 05.07.2016r., sygn. akt VII Nc 6064/16, nakazał stronie pozwanej (...) Sp. z o.o., aby zapłaciła powódce łączną kwotę 4.268 zł wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami postępowania.

Dowód: - wezwanie do zapłaty z 07.06.2016r.: k.33;

- pismo (...) Sp. z o.o. z 01.08.2016r.: k.31-32;

- nakaz zapłaty z dnia 05.07.2016r., sygn. akt VII Nc 6064/16: k.18.

Pismem z dnia 22.04.2017r. strona powodowa (...) Sp. z o.o. wezwała pozwaną do zapłaty sumy 8.333,25 zł, na którą składały się kwoty: 3.413,25 zł tytułem kary umownej, którą na stronę powodową nałożył kontrahent (...) S.A. za niewłaściwe wykonanie usługi porządkowej w kwietniu 2016r. oraz kwota 4.920 zł wynikająca z faktury VAT za mycie okien metodą alpinistyczną na obiekcie (...) S.A. w kwietniu 2016r.

W dacie 29.04.2017r. strona powodowa wniosła pozew w niniejszej sprawie o zapłatę w/w kwot.

Dowód: - wezwanie do zapłaty z dnia 22.04.2017r.: k.21-22.

Mając na uwadze powyższe ustalenia stanu faktycznego, Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu jako całkowicie bezzasadne.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się na dowodach z dokumentów, w tym zwłaszcza na dokumentach zawartych w aktach osobowych pozwanej, a także m.in. na oświadczeniu Spółki (...) S.A. o nałożeniu na powodową Spółkę kary umownej, na oświadczeniu (...) S.A. o potrąceniu kary umownej, na treści faktury VAT z dnia 04.05.2016r. za wykonaną usługę mycia okien, procedurze wyboru podwykonawcy, których wiarygodności i mocy dowodowej żadna ze stron nie kwestionowała.

Ponadto Sąd dał wiarę zeznaniom świadków: J. S. (były kierownik działu handlowego u strony powodowej), M. S. (1) (były kierownik regionu – bezpośredni przełożony pozwanej), M. S. (2) (podwykonawca usługi mycia okien), I. K. (były pracownik strony powodowej), P. B. (asystentka kierownika regionu), których zeznania Sąd ocenił jako rzeczowe, jasne i wzajemnie zbieżne, a przez to stanowiące w pełni wiarygodny dowód w sprawie.

Sąd dał również wiarę wyjaśnieniom pozwanej M. B., gdyż pozostawały one spójne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Natomiast Sąd uznał za absolutnie niewiarygodne zeznania świadka A. C., dyrektora organizacyjnego u strony powodowej. Zeznania tego świadka były niespójne, chaotyczne, a na niewygodne dla siebie pytania Sądu świadek nerwowo udzielał odpowiedzi, że „nie wie” lub „nie pamięta”. Przykładowo świadek: „Nie pamiętał, czy pozwana przekazała swoje obowiązki I. K.”, gdzie fakt ten potwierdzili wszyscy pozostali świadkowie, w tym zwłaszcza sama I. K.. Świadek C. zeznał także: „Nie wiem, czy A. miała zaległości wobec pracowników”, którą to okoliczność również potwierdzili pozostali świadkowie. Zeznał nadto: „Nie pamiętam, aby zdarzyło się, że nie dostarczono pozwanej zamówionych przez nią środków czystości”, gdzie przecież to do pozwu został dołączony e-mail z dnia 23 czerwca 2016r. skierowany przez świadka A. C. m.in. do prezesa zarządu powodowej Spółki (...), w którym świadek wyraźnie wskazał, że celowo nie zaakceptował zakupu środków higieny w kwietniu 2016r. dla U. „gdyż wiedział, że i tak nam

za to nie zapłącą”. Przy czym strona powodowa nawet nie podnosiła, aby rzeczywiście zdarzało się, że U. nie płaciła wcześniej za dostarczone jej przez (...) Sp. z o.o. środki czystości i higieny.

Nie polega również na prawdzie twierdzenie świadka C., że pozwana otrzymała awans i podwyżkę wynagrodzenia do 3.000 zł miesięcznie, ponieważ sama strona powodowa dołączyła do pozwu zaświadczenie o wysokości zarobków pozwanej, z którego wynika, że wynosiły one 1850 zł brutto miesięcznie. W aktach osobowych pozwanej także nie ma informacji o jej awansie i podwyżce wynagrodzenia.

Jak się wydaje - w świetle zeznań pozostałych w/w świadków – dyrektor organizacyjny A. C. nie potrafił jednak prawidłowo zorganizować pracy na obiekcie (...) S.A. we W..

W niniejszej sprawie strona powodowa jako były pracodawca pozwanej, dochodzi od niej zapłaty odszkodowania z tytułu odpowiedzialności materialnej pozwanej jako pracownika za szkodę wyrządzoną stronie powodowej z winy umyślnej w sumie 8.333,25 zł, na którą składają się kwoty: 3.413,25 zł tytułem kary umownej, którą na stronę powodową nałożył kontrahent (...) S.A. za niewłaściwe wykonanie usługi porządkowej w kwietniu 2016r. oraz kwota 4.920 zł wynikająca z faktury VAT za mycie okien metodą alpinistyczną na obiekcie (...) S.A. w kwietniu 2016r.

Sąd podkreśla, iż strona powodowa w rozpoznawanej sprawie usiłowała w sposób absolutnie niedopuszczalny i nieuzasadniony przerzucić na pozwaną ciężar odpowiedzialności za skutki ryzyka związanego z prowadzoną przez siebie działalnością gospodarczą.

Nie można zaś tracić z pola uwagi, iż zgodnie z art. 117 k.p.: „§1 Pracownik nie ponosi odpowiedzialności za szkodę w takim zakresie, w jakim pracodawca lub inna osoba przyczyniły się do jej powstania albo zwiększenia.

§ 2. Pracownik nie ponosi ryzyka związanego z działalnością pracodawcy, a w szczególności nie odpowiada za szkodę wynikłą w związku z działaniem w granicach dopuszczalnego ryzyka.”

Jak stanowi przepis art. 114 k.p.: „Pracownik, który wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków pracowniczych ze swej winy wyrządził pracodawcy szkodę, ponosi odpowiedzialność materialną według zasad określonych w przepisach niniejszego rozdziału.”

Z kolei w myśl art. 122 k.p.: „Jeżeli pracownik umyślnie wyrządził szkodę, jest obowiązany do jej naprawienia w pełnej wysokości.”

Zauważyć należy, iż odpowiedzialność pracownika za szkodę wyrządzoną pracodawcy opiera się przede wszystkim na przesłance winy. I tak odpowiedzialność wynikająca z art. 114 k.p. opiera się na zasadzie winy niemyślnej, a podstawą odpowiedzialności wynikającej z art. 122 k.p. jest wina umyślna.

Wina, zarówno w rozumieniu art. 122 k.p. jak i art. 114 k.p. oznacza zarzucalność danego postępowania. Jak zaś wykazało przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe, pozwanej w żaden sposób nie można zarzucić, aby umyślnie lub nieumyślnie wyrządziła szkodę w mieniu swojego pracodawcy oraz by pomiędzy tymże zawinionym zachowaniem pozwanej a poniesioną przez stronę powodową szkodą, zachodził związek przyczynowy.

Dodatkowo już w tym miejscu podnieść trzeba, że strona powodowa absolutnie nie udowodniła, aby poniosła szkodę w związku ze zleceniem podwykonawcy M. S. (2) usługi umycia okien metodą alpinistyczną na obiekcie (...) S.A. Bowiem pomimo zobowiązania Sądu, strona powodowa nie przedstawiła dowodu zapłaty na rzecz M. S. (2) kwoty 4.920 zł brutto wynikającej z wystawionej przez niego wobec (...) Sp. z o.o. faktury VAT z dnia 04.05.2016r.

Przesłuchany w toku postępowania świadek M. S. (2) zeznał, że do chwili obecnej nie otrzymał od (...) Sp. z o.o. zapłaty za tę fakturę. W tej sytuacji nie sposób uznać, aby były jakiegokolwiek podstawy prawne i faktyczne do domagania się przez stronę powodową od pozwanej zapłaty za fakturę, za którą strona powodowa nie zapłaciła – zatem nie nastąpiło jakiegokolwiek uszczuplenie środków majątkowych po jej stronie – nie poniosła żadnej szkody.

Jak wykazało przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe, absolutnie nie jest winą pozwanej to, że Spółka (...) S.A. zdecydowała się rozwiązać zawartą ze stroną powodową umowę, której przedmiotem było świadczenie usług porządkowych przez A. na obiekcie U. we W..

Jak obszernie i rzeczowo wyjaśnili to świadkowie: J. S., M. S. (1) i I. K., pozwana przed udaniem się na urlop wypoczynkowy w połowie kwietnia 2016r., przekazała wszystkie swoje obowiązki I. K. wyznaczonej przez stronę powodową jako następcę pozwanej na stanowisku inspektora nadzoru na obiekcie U.. Świadek I. K. zeznała: „Zajęłam miejsce pozwanej, Pozwana mnie wprowadzała w swoje obowiązki. Zaznajomiła mnie z obiektem, przedstawiła kontrahenta, pracowników i przekazała obiekt pod moją opiekę. Dopiero potem udała się na urlop.”

Jak w dalszym ciągu wynika z zeznań świadka I. K., po udaniu się przez pozwaną na urlop wypoczynkowy, dyrektor organizacyjny A. C. zablokował pracownikom wypłatę wynagrodzeń za marzec 2016r. Wynagrodzenia te miały być wypłacone w dniu 22 kwietnia 2016r. Tymczasem A. C. polecił I. K., aby powiedziała pracownikom, że jeśli nie wyrażą zgody na zamianę umów zlecenia na umowy o dzieło, to w kwietniu nie otrzymają wynagrodzenia za marzec 2016r. Dlatego spadła jakość usług porządkowych świadczonych przez (...) Sp. z o.o. na obiekcie (...) S.A. w kwietniu 2016r. Jak zeznała świadek I. K.: „W kwietniu ludzie przychodzili do pracy, ale nie wykonywali swoich obowiązków (...) Z tych przyczyn pracownicy pracowali na zwolnionych obrotach w kwietniu, bo czuli się oszukiwani. Pytali się ciągle, kiedy dostaną swoje pieniądze.”

Niektórzy pracownicy w ogóle zaprzestali przychodzenia do pracy w drugiej połowie kwietnia 2016r. i rezygnowali z pracy u strony powodowej.

Nie ma żadnych podstaw do stwierdzenia, iż winę za ten stan rzeczy ponosi pozwana M. B.. Strona powodowa absolutnie nie udowodniła, aby pozwana „wyprowadzała pracowników” ze Spółki (...) Sp. z o.o. Wręcz przeciwnie – przesłuchani w sprawie świadkowie zaprzeczyli, aby pozwana kogokolwiek namawiała do rezygnacji z zatrudnienia u strony powodowej. Pozwana nie miała też żadnego wpływu na terminowość i prawidłowość dokonywanych wypłat wynagrodzeń dla pracowników strony powodowej.

Dodatkowo świadek I. K. zeznała: „Nikt z U. nie narzekał na pracę pozwanej. Oni narzekali, że nie mogą się dogadać z dyrekcją i zarządem, bo nikt nie odbierał ich telefonów.”

Ponadto pozwana przed udaniem się na urlop wypoczynkowy w dniu 15.04.2016r., zamówiła dostawę do (...) S.A. środków higieny: ręczników papierowych, papieru toaletowego, mydła, worków na śmieci. Jednakże dyrektor A. C. wstrzymał realizację tego zamówienia i po udaniu się przez pozwaną na urlop, w (...) S.A. zabrakło środków higieny osobistej w drugiej połowie kwietnia 2016r. Świadek C., jak już wskazano powyżej, w e-mailu z dnia 23 czerwca 2016r. skierowanym m.in. do prezesa zarządu powodowej Spółki (...), sam przyznał, że nie zaakceptował zakupu środków higieny w kwietniu 2016r. dla U..

Wszystko to stało się przyczyną rezygnacji przez firmę (...) S.A. ze współpracy z (...) Sp. z o.o. oraz przyczyną nałożenia przez U. na (...) Sp. z o.o. kary umownej w kwocie 3.412,25 zł brutto - z powodu nieprawidłowej realizacji usług porządkowych w miesiącu kwietniu 2016r.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Sąd stwierdził, że pozwana nie ponosi żadnej winy za nieprawidłowe wykonywanie przez powodową Spółkę usługi sprzątnięcia na obiekcie U. w kwietniu 2016r., ani żadnej winy i odpowiedzialności za naliczenie przez U. wobec strony powodowej kary umownej w kwocie 3.412,25 zł brutto z powodu nieprawidłowej realizacji usług porządkowych w miesiącu kwietniu 2016r.

Jeszcze raz podkreślić należy, że w rozpoznawanej sprawie pracodawca usiłował w sposób absolutnie niedopuszczalny i nieuzasadniony przerzucić na pozwaną ciężar odpowiedzialności za skutki ryzyka związanego z prowadzoną przez siebie działalnością gospodarczą.

Jak się wydaje, strona powodowa również musiała dojść do takiego przekonania, skoro po przesłuchaniu wszystkich świadków na rozprawie w dniu 14.12.2017r., pismem z dnia 04.01.2018r. (k.89) cofnęła pozew w niniejszej sprawie, jednakże nie zrzekając się dochodzonych od pozwanej roszczeń. W tej sytuacji – co oczywiste - pozwana nie wyraziła zgody na cofnięcie pozwu.

Pozwana nie ponosi również odpowiedzialności za fakt zlecenia usługi mycia okien nieotwieralnych metodą alpinistyczną, która została wykonana na obiekcie U. w kwietniu 2016r. Jak zeznali świadkowie: J. S., M. S. (1) i M. S. (2), zlecenie umycia okien zostało wydane przez J. S. – kierownika działu handlowego. Zeznał on: „To nie pozwana zleciła mycie okien, tylko ja, w momencie gdy odchodziłem z firmy (...). Pozwana w ogóle nie brała udziału w zleceniu mycia okien.” Świadek S. opisał także szczegółowo procedurę wyboru podwykonawcy. Tym również nie zajmowała się pozwana, tylko dyrekcja strony powodowej sama wybrała sobie najkorzystniejszą ofertę spośród 3-ech przedstawionych jej przez świadka S.. Był to zresztą stały podwykonawca (...) Sp. z o.o., współpracujący ze stroną powodową już od 7 lat.

Sam podwykonawca – M. S. (2) zeznał: „Zlecenie otrzymałem od J. S.. Pozwana w ogóle nie brała w tym udziału. Do dziś nie otrzymałem zapłaty za fakturę mycia okien w kwietniu 2016r. Nie sądzę aby te okna były myte miesiąc wcześniej, bo one były bardzo brudne, usuwaliśmy z nich naklejki po budowie. A. nie wyjaśniła mi, dlaczego nie zapłacono mi za tę usługę, bezskutecznie kontaktowałem się z Panem C.”

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał, że roszczenia strony powodowej są całkowicie nieuzasadnione, a w sprawie nie zachodziły żadne przesłanki odpowiedzialności materialnej pozwanej: zarówno na podstawie 122 k.p. jak i art. 114 k.p. Bowiern pozwanej nie można przypisać ani winy umyślnej ani nawet winy nieumyślnej za to, że (...) S.A. nałożyło karę umowną na (...) Sp. z o.o. oraz za to, że (...) Sp. z o.o. nie zapłaciła do dzisiaj faktury za umycie okien na obiekcie (...) S.A. w kwietniu 2016r.

Mając na uwadze powyższe Sąd oddalił powództwo w całości w pkt. I-wszym sentencji wyroku jako całkowicie nieuzasadnione, nieudowodnione i gołosłowne.

W pkt. II-gim sentencji wyroku Sąd orzekł o kosztach procesu biorąc za podstawę art. 98 §1 k.p.c., wyrażający zasadę odpowiedzialności strony przegrywającej za wynik procesu. W konsekwencji wygrania przez pozwaną procesu, Sąd zasądził na rzecz pozwanej od strony powodowej kwotę 1350 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Wysokość kosztów zastępstwa procesowego należnych pozwanej jako stronie wygrywającej proces, Sąd ustalił w oparciu o przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. 2015r., poz.1800 po zmianach obowiązujących od 27.10.2016r. z uwagi na datę wniesienia pozwu w tej sprawie – 29.04.2017r.), tj. w oparciu o § 9 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 2 pkt. 4 cyt. Rozp. - koszty zastępstwa procesowego wyniosły 1350 zł.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.